

Posebne nas delajo naši talenti in ne naše pomanjkljivosti

Alen Kofol

Prolog ...

... vznemirjenje ob prvih zvokih instrumentov, ki se uglašujejo za koncert ... priprave luči, zbor, ki vadi še zadnje podrobnosti ... opazujem režiserja, ki tke niti posameznih delov v celoto ... v celoto, ki zaigra, zapoje in zapeše za eno ... za užitek nastopajočih in gledalcev. Energija, ki se prepleta med vsemi nastopajočimi, občutki, ki se prepletajo ob začetku nastopa ... in zastor se dvigne ...

Tako se je začelo z mojim prvim nastopom v muzikalu Joshua, kjer sem igral in pel glavno vlogo od leta 2002–2005. Doma in v tujini.

Spoznanje, ki ga pridobivam z delom na muzikalu je, da so v ekipi vsi, ki ustvarjajo predstavo, enako pomembni za končni izdelek, za cilj navdušiti gledalce in s tem sebe. In isto je v šoli, kjer kot ravnatelj poskušam delovati v smeri, da je za optimalno delovanje šole pomemben čisto vsak, ki v šoli soustvarja in sooblikuje njen vsakdan. Tkanje niti in harmonije med zaposlenimi v šoli pomeni oblikovanje šolskega prostora, kamor bomo vsi zaposleni, učenci in njihovi starši radi prihajali. Za končni učinek navdušiti učenca za učenje, za znanje, spretnosti in veščine, ki jih bodo potrebovali in uporabljali v življenju in definiranja vseh potencialov, ki jih učenec nosi s seboj ter omogočanje poti, kjer se bodo ti potenciali lahko še bolj razvili in dovršili.

Nastopamo zato, da v poslušalcih vzbudimo občutke, jih zapeljemo v svetove nad našim in pripeljemo do sanj. Poučujemo, da v učencih vzbudimo občutek za znanja, spretnosti in veščine, jih zapeljemo v svetove, v katerih odkrivajo življenje ter spreminjamo njihove sanje v resničnost.

Kot ravnatelj delam na Osnovni šoli Poldeta Stražišarja in sem v mesecu januarju tega leta vstopil v svoj drugi mandat. Delo z učenci s posebnimi potrebami, katerim so namenjeni programi, ki jih izvajamo na naši šoli, je poslanstvo, ki sem si ga zadal v svojem profesionalnem življenju.

Že od vsega začetka sem se ukvarjal s pravicami oseb z motnjami v duševnem razvoju in to nadaljujem še danes. To, da znamo različnosti dovoliti, da je različna, kot modri dovoliti, da je

SLIKA 1
Muzikal »Joshua«

modra, je profesionalna vrlina, s katero soustvarjamo na šoli naš vsakdan in vsakdan naših učencev, ki smo jim z odločbo določili, da imajo posebne potrebe. Z upravno odločbo smo določili, da so posebni, drugačni. Kot da bi glasbeniku z odločbo določili, da ima glasbeni talent. Za njih pišemo posebne zakone in posebne programe. Kako fino bi bilo, če bi za vse učence lahko pisali osebne načrte, ki bi bili naravnani v smeri njihovega optimalnega razvoja in napredka.

Vsi smo poklicani, da živimo z drugačnostjo, da oblikujemo življenjski prostor tako, da bo za vse in vsakogar takšen, ki bo omogočal posamezniku optimalen razvoj njegovih potencialov. Zato smo pedagogi!

Posebne nas delajo naši talenti in ne naše pomanjkljivosti. Žal smo vsi naravnani v smeri iskanja tistega, kar ni in to tako močno, da skoraj ne vidimo tistega, kar je.

Malo zgodovine ...

Pojem, čeprav zveni nekoliko klišejsko, že odkar sem se rodil, resneje pa sem se začel s petjem ukvarjati ob koncu srednje šole z vpisom na solopetje. Od takrat sem zaključil ca. 12 let solopetja. Prvih šest let pri prof. Majdi Luznik, nato leto izpopolnjevanja pri prof. Nadi Žgur, štiri leta pri prof. Janji Hvala. Zadnja leta pa se izpopolnjujem v t. i. *speech level* tehniki.

V vseh teh letih sem v prepletu pevskega zorenja pel v različnih zborih (Pevski zbor Jože Srebrnič, Akademski pevski zbor Vinko Vodopivec, vokalna skupina Mladost, pesem, prijateljstvo, itd.) in bil Prvi glas Primorske.

Leta 2004, sem začel peti v muzikalu Joshua, kjer sem pel in igral glavno vlogo. Muzikal je bil zelo uspešen in z njim smo tri

SLIKA 2
Nastop na »Spet doma«

sezone odpeli in odigrali vrsto koncertov. Tukaj se je tudi začela moja pot k spoznavanju te glasbene zvrsti.

Leta 2005 sem si zaželel novega izziva in sem se prijavil na Bitko talentov, kjer sem se prebil med finaliste oddaje. Ta izkušnja mi je dala novega zagona in spoznal sem veliko dobrih glasbenikov, s katerimi še danes poslovno sodelujemo.

Od leta 2006 do 2008 sem kot solist z Nuško Drašček sodeloval v projektu Muzikal, ki ga je organiziral zborovodja Matej Kavčič s svojim mešanim pevskim zborom iz Tolmina.

... sedanost

Prepleti vseh izkušenj in znanj, ki sem jih pridobil skozi vsa ta obdobja ter petje in sodelovanje z ljudmi, ki so me navdihovali in me spodbujali, me je pripeljalo do trenutnega projekta: »Večeri muzikalov«, ki ga oblikujemo z pianistko prof. Tino Hribar in sopranistko Vido Mihelčič. V dveh letih skupnega nastopanja smo uspeli oblikovati koncert, ki prepleta niti več muzikalov, hkrati pa na pedagoški način odkriva skrivnosti te glasbene zvrsti, ki ga v veznem tekstu programa oblikuje g. Bojan Pogačnik.

... kako naprej ...

Nove poti odpirajo nove poglede. Tako sem pred kratkim sprejel izziv in bil izvoljen za predsednika Združenja ravnateljev in ravnateljic osnovnega in glasbenega šolstva. In mislim, da bodo ravno izkušnje, ki sem jih pridobival in jih pridobivam preko petja, ki je sestavni del mojega življenja in delo z učenci s posebnimi potrebami, pomembno vplivale tudi na to delo. To, da je za dober rezultat potrebno intenzivno sodelovanje in spoštovanje vsakega. Upam, da mi bodo ta načela pripomogla pri zagovarja-

SLIKA 3
Izsek iz koncerta
»Večer muzikalov«

nju ravnateljev in ravnateljic kot gradnikov slovenskega šolskega sistema, razširjanju dejstva, da so ravnatelji profesionalci, ki jim je potrebno v sistemu omogočiti dostojanstvo med in po mandatu ter zagotoviti tesno sodelovanje med vsemi akterji, s katerimi ravnatelji profesionalno sodelujemo, hkrati pa opredeljevati pomembnost odgovornosti ravnateljev do dela, ki ga opravljamo ter v okviru združenja nuditi vso potrebno podporo, ki bo te odgovornosti podpiralo.

- Alen Kofol je ravnatelj Osnovne šola Poldeta Stražišarja Jesenice.
alen.kofol@guest.arnes.si